

N:o 134.

Af herr **S. J. Enander**, om ändring af 2, 3, 5, 8 och 12 §§
 bevillningsförordningen m. m.

Ehuru Riksdagen år för år afvisat de för Riksdagen framlagda motioner rörande skogsbeskattningen, låter dock det trängande skattebehovet från kommunernas sida icke afvisa sig. Detta behof, som med allt starkare tryck år för år gifver sig till känna, kräfver en lösning af frågan. Att i afvaktan på en slutgiltig lösning af de kommunala skattefrågorna skjuta åt sidan hvarje på det beståendes grund möjlig reform i nämnda syfte, kan ur praktisk synpunkt icke försvaras och medför under nuvarande förhållanden en verklig fara. I sådant afseende kan jag icke underlåta att ur norrlandskommitténs betänkande anföra följande särskildt för förhållandena i Sveriges norra landsända belysande siffror:

Den i mantal satta jorden påfördes kommunalutskylder per fyrk.

År.	Inom rikets samtliga landskommuner med undantag af socknarna i Kopparbergs län.			Inom landskommunerna i södra och mellersta Sverige.			Inom landskommunerna i Norrland.		
	högst 75 öre.	76—100 öre.	öfver 100 öre.	högst 75 öre.	76—100 öre.	öfver 100 öre.	högst 75 öre.	76—100 öre.	öfver 100 öre.
	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.	%.
1891	87	9	4	88,5	8	3,5	73	15	12
1895	80	14	6	83	13	4	57	25	18
1899	75	17	8	77	16	7	51	28	21
1901	70	20	10	73	19	8	46	25	29

Dessa siffror tala ett sådant språk, att man icke utan bekymmer kan motse ens den närmaste framtiden. Att en afsevärd ändring i de kommunala skattebördorna skulle kunna vinnas därigenom, att skogsinkomsten i större utsträckning än hittills toges i anspråk för skattebehofven, blir hvad Norrland beträffar så mycket mer själfallet, som inom vidsträckt distrikt inom denna landsända den enda hufvudsakliga inkomsten erhålles från skogen, en inkomst, som under nuvarande förhållanden antingen icke alls eller, i fall, där beskattning i skogssocken äger rum, oftast allenast till en del beskattas eller ock tages helt och hållet till beskattning å annan ort än där skogen är belägen.

Då oaktadt dessa förhållanden framställningar i ämnet till Riksdagen från enskilda motionärers sida icke kunnat komma öfver förslagens stadium, torde det i icke få fall hafva berott därpå, att Riksdagen saknat den allsidiga utredning af ämnet, som skogsbeskattningsfrågans lösning äfven på det beståendes grund kräft.

En sådan anmärkning läser emellertid icke kunna göras mot ett förslag, som i hufvudsak byggts på den sakkunniga utredning, som lämnats af den år 1890 tillsatta kommittén, en kommitté, hvilken just haft förevarande fråga under behandling.

Ett genomförande af det af denna kommitté utarbetade förslag i ämnet påkallar inga större ändringar i bevillningsförordningen, men skulle otvifvelaktigt icke oväsentligt bispringa kommunerna särskildt i rikets nordliga delar. Också har den kommitté, som under senare året haft norrlandsfrågan om hand, funnit sig böra förorda 1890 års skattekommittés förslag.

På grund af hvad sålunda anförts och under hänvisning till sistnämnda kommittés betänkande och hvad norrlandskommittén i ämnet andragit hemställer jag,

att Riksdagen må besluta, att gällande bevillningsförordning skall beträffande nedannämnda §§ erhålla följande förändrade lydelse:

§ 2.

Bevillning för fast egendom erlægges af ägaren, utom i följande fall, då bevillningen utgöres af innehafvaren, nämligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åbo rätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till

begagnande mot lifstidsstädja upplåten, för i stad befintlig så kallad ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves, samt för skogsområde, som innehafves af stad eller annan menighet;

b) för jordegendom — — — — afsöndrad.

§ 3.

1 mom. Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhämtade upplysningar samt erhållna uppgifter om areal och olika ägoslag samt arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada. I fråga om jordbruksfastighet skall härvid hänsyn tagas till skogsafkastning, allenast i den mån densamma användes till husbehof; dock att beträffande skogsområde, som innehafves af staten, växande skogs hela värde inbegripes i fastighetens värde.

2 mom. Frälseräntas kapitalvärde — — beräknas.

3 mom. Fastighetstaxering äger rum år 1906 och därefter hvart femte år. Det värde, hvartill fast egendom blifvit uppskattad, skall utan förnyad uppskattning bibehållas oförändrad under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar, utan för så vidt sådana inträffade förhållanden, som i 2 § af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion härmed omförmäles, påkalla förändrad värdering.

4 mom. Uppskattning — — — icke rum.

§ 5.

Vid uppskattning af fast egendom skola särskilda värden, slutande å fulla hundratal kronor, utsättas:

a) å jordbruksfastighet:

för inrösnings- och afrösningsjord, hvar för sig, med iakttagande af hvad i 3 § 1 mom. stadgas, för hvarje

hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flera brukningsdelar eller afsöndring af jord därifrån ägt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring; samt

för skogsområde, som innehafves af staten, vare sig det tillyder visst hemman eller icke, äfvensom för skogsområde, som innehafves af stad eller annan menighet;

b) å annan — — — frälseränta.

§ 8.

1 mom. Till inkomst — — — — patrones ecclesiae.

2 mom. Till inkomst af arbete räknas:

a) inkomst af rörelse eller yrke, såsom:

1:o) af bergsbruk, kalk- och stenbrott jämte därtill hörande verk, inrättningar och näringar; kvarnar och sågverk; fabriker, mekaniska verkstäder, brännvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller förädling anlagda inrättningar; mejerihandtering, potatesmjölfabriker och andra binäringar till jordbruket, i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruks produkter; penningrörelse, handelsrörelse, hvartill äfven räknas handel med skog eller skogseffekter, skeppsrederi, sjöfart, handtverk eller annan näring;

2:o) af försäljning af skog eller skogseffekter samt af virkesfångst för annat ändamål än eget husbehof från område, för hvilket den, som verkställer försäljningen eller virkesfångsten, är pliktig utgöra fastighetsbeviljning, äfvensom af virkesfångst från skogsområde, som blifvit af staten upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag.

3:o) af till allmän trafik — — — — flottled; och

4:o) hvad som förvärfvas — — — — beskattar.

§ 12.

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

a) patronus — — — — utgår;

b) idkare af rörelse, som i 8 § 2 mom. a) 2:o) om-

förmåles, för inkomst däraf, där skogsområdet är beläget;

- c) bank — — — — stationer;
- d) annat bolag — — — — styrelse;
- e) handlande — — — — mantalsskrifven;
- f) ägare — — — — hemort;
- g) de under — — — — beskattas;
- h) utrikes boende, här — — — — församling; samt
- i) utrikes boende pensionstagare — — — — utbetalas.

För annan — — — — vistas.

Instruktion för taxeringsmyndigheterna. Uppskattning af fast egendoms värde.

§ 1.

Värdet af fast egendom föreslås och bestämmes med ledning af

1:o) jordegendom tillhörande — — — — börande härvid jämväl behörigt afseende fästas vid såväl in- som afrösningsjordens läge och beskaffenhet, tillgång på skog till husbehof samt beloppet af de allmänna utskylder — — — — 5 procents;

2:o) egendomens — — — — förändradt;

3:o) den för sådan — — — — egentligt inflytande, eller å värdet af skog utöfver hvad för husbehofvet erfordras, likasom värdet — — — — beräkning;

4:o) årliga — — — — kapitaliserad efter 5 procent;

7:o) vid taxering af skogsområde, som innehafves af staten, beräknas jämväl växande skogens hela värde.

I de fall — — — — utgöras.

§ 2.

Har under tiden — — — — taxeringslängden.

Uppskattning af inkomst genom försäljning af skog eller skogseffekter eller af virkesfångst, af bergsbruk och därtill hörande näringar samt kvarnar och fabriker m. fl. verk och inrättningar.

§ 3.

Vid beräkning af inkomst genom försäljning af skog och skogseffekter samt genom virkesfångst hafva taxeringsmännen att noggrannt göra sig underrättade om mängden och beskaffenheten af hvad som försålts, eller annorledes tillgodogjorts, och därför belöpande inköps och afverkningskostnad samt om den köpeskilling, det försålda betingat, eller det värde annorledes använt virke med hänsyn till förhållandena i orten kan anses äga, jämte de öfriga omständigheter, som på ett rätt bedömande af hithörande taxeringsfrågor kunna inverka.

§ 4.

- 1 mom. (= med § 3.)
 2 » (= med § 4.)

Stockholm den 28 januari 1905.

S. J. Enander.

I motionens syfte instämma:

Karl Karlsson.

Johan Olofsson.

C. J. Berggren.

M. Matsson.

A. F. Burman.

Smeds Lars Olsson.

D. Persson
 i Tällberg.